विधातपःसमृद्वेषु कृतं विप्रमुखाग्निषु। निस्तार्यति दुर्गाच मक्तश्चव किल्विषात् ॥ १८॥ सम्प्राप्ताय व्यतिथये प्रद्यादासनोदके। अनं चैव यथाशिक्ति मत्कृत्य विधिपूर्व्वकं ॥ ११ ॥ शिलानप्युञ्क्तो नित्यं पञ्चाग्रीनिप जुक्तः। मर्व्य मुकृतमाद्त्ते ब्राह्मणोऽनर्चितो वसन् ॥ १००॥ तृणानि भूमिरुद्कं वाक् चतुर्थों च सृनृता। श्तान्यपि मतां गेक् नोच्छियन्ते कदाचन ॥ १०१॥ एकरात्रं तु निवसन्नतिथिन्नीस्नाः। श्रनित्यं कि स्थितो यस्मात् तस्माद्तिथिरुच्यते ॥ १०५ ॥ नैकयामीणमितिथिं विप्रं साङ्गतिकं तथा। उपस्थितं गृहे विखाद्मार्था यत्राग्रयोऽपि वा॥ १०३॥ उपासते ये गृहस्थाः पर्पाकमबुद्धयः। तेन ते प्रत्य पशुतां व्रजन्यवादिदायिनां ॥ १०४॥ अप्रणोध्योऽतिथिः सायं सूर्योढो गृक्मेधिना। काले प्राप्तस्वकाले वा नास्यानश्नन् गृहे वसेत्॥ १०५॥ न वै स्वयं तद्श्रीयाद्तियां यत्र भोजयेत्। धन्यं यशस्यमायुष्यं स्वग्यं चातिाथपूजनं ॥ १०६॥